

Perquè la seu policial de la Via Laietana deixi de ser un espai de repressió

written by Redacció Unilateral | 20 de novembre de 2021

El president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, ha reclamat que la comissaria de Via Laietana es converteixi en un espai de memòria, i ha denunciat que, per contra, en els pressupostos de l'Estat hi vulguin destinar més de vuit milions d'euros per a reformes: "Ni un sol euro públic a la comissaria de Via Laietana, si no és per convertir-la en un centre de memòria i dignitat col·lectiva". I és que Cuixart ha deixat clar que "perquè Via Laietana sigui un espai de memòria, ha de deixar de ser un espai de repressió". Cuixart ha encapçalat aquest acte d'Òmnium amb entitats memorialístiques, en què ha denunciat que "l'Estat espanyol ni vol ni és capaç de passar pàgina i trencar amb el seu passat", sinó al contrari: "Avui els poders de l'Estat perpetuen l'herència del franquisme".

Durant l'acte davant la comissaria, en què s'han projectat a la façana, cares de persones torturades en aquest edifici, Cuixart ha exigint "dignitat democràtica", i ha demanat que aquest "centre d'horror es converteixi d'una vegada per totes en un centre de memòria". Així, ha advertit al govern espanyol: "No ens serveixen mitges tintes; ni canvis de noms, ni trasllats de restes, ni cap altra hipocresia. I encara menys, senyor ministre, insultar els torturats i els represaliats amb propostes vergonyoses com la de combinar espai de memòria i activitat policial. Això és un insult a les víctimes i a les seves famílies i als ideals pels quals ells van lluitar i avui estem lluitant".

L'acte ha començat amb la representació d'El cant dels Ocells de Pau Casals i ha comptat amb parlaments de persones que van ser torturades en aquesta prefectura. Entre aquestes Carles

Vallejo, president de l'Associació Catalana d'expresos Polítics del Franquisme, que ha denunciat que "la pitjor tortura va ser estar indefinidament en mans dels botxins, fins al punt que va ser un alliberament sortir d'aquest edifici per anar a la presó". "Aquesta és la terrible experiència que vam patir molts militants antifranquistes", ha assegurat, i ha afirmat que aquest espai s'ha convertit en "espai de tortura" però també "espai de resistència" de tots aquells que van suportar la tortura.

Tortures, des del franquisme en l'actualitat

Abans, però, han intervingut Pilar Rebaque, membre de la Comissió de la Dignitat i de la sectorial de persones represaliades de l'Assemblea i persona torturada a Via Laietana 43. "La comissaria significa tracte degradant i tortura, el sentiment que poden fer amb tu el que volen, amb tota la impunitat. I el patiment no només és físic, sinó també emocional", ha afirmat Rebaque, i encara més en el cas de les dones, que ha denunciat que els poders de l'Estat les volien "humiliar i vexar". A les seves paraules s'ha sumat Blanca Serra, història viva del moviment independentista i la prova que la transició no va fer de la comissaria un espai més amable, ja que va ser detinguda el 1977, el 1980 i el 1982, i també va patir tortures en aquest espai. Segons Serra, amb la mort del dictador no van canviar les coses a Via Laietana: "Per a mi aquesta és una casa dels horrors". I ha remarcat: "Durant la primera vegada hi va haver vexacions, i la segona i la tercera vegada van ser terrorífiques. Aquest edifici per a mi sempre ha estat un lloc on no volia ni passar-hi per davant perquè s'hi van aplicar tota mena de tortures en ple règim considerat democràtic".

Però també han tingut veu, per part de la seva advocada, Norma Pedemonte, el Guillem Padilla i Paula Garcia, dos joves que es van mobilitzar per denunciar la vergonya de la sentència del Judici a la Democràcia i que també van ser detinguts i torturats en aquest mateix edifici: "La tortura i les

vexacions no van ser puntuals ni són cosa del passat. Les denúncies contra els cossos policials són latents i aquesta comissaria n'és un dels exemples". "Tots ells parlen d'escenes terrorífiques, i fins i tot parlen de veure sang a les parets", ha denunciat Pedemonte, i ha afirmat: "Qualsevol cosa que no fos convertir aquest espai en memòria faltaria no només a la història, sinó també a la dignitat".

A l'acte hi han donat suport l'Associació Catalana d'expresos Polítics del Franquisme, l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans, l'Associació per la Recuperació de la Memòria Històrica de l'Exili Republicà (ARMHER), la Comissió per a la Dignitat, l'ANC, la Comissió de dones de l'ICAB, Drets.cat, Irídia, Cala Dona, la Intersindical, la CAL, l'Associació Memòria i Història de Manresa, i els partits polítics ERC, JxCat, CUP, Guanyem, PDeCat, Demòcrates i MÉS.